

L'Estatut que no arriba.

cràtiques per les quals el nostre poble ha lluitat durant aquests darrers quaranta anys. Creiem que aquesta restitució és un acte de justícia en tant que significa el restabliment d'unes institucions que el poble català va votar massivament i que va tenir l'adhesió de tots els Ajuntaments, entre ells el de Granollers.

Manifestem la nostra voluntat de continuar la lluita fins la seva obtenció, que només serà possible en la mesura que unim a tot el poble a l'entorn d'aquest objectiu comú. Aquest Estatut ens va ser arrebatat antidemocràticament per la força de les armes feixistes i el poble de Catalunya l'ha considerat sempre com a seu. Quant expressem aquest desig d'una Catalunya democràtica i lliure, a través de l'Estatut d'Autonomia, reivindicuem la mateixa llibertat i democràcia per a tots els pobles germans de l'Estat Espanyol, dels quals ens sentim entranyablement solidaris.

Per tot això, i amb la nostra presència, volem significar ara i aquí la voluntat democràtica de tots els granollerins, i la nostra voluntat irrenunciable d'assolir la veritable democràcia. Exigim, en definitiva, que ELS MEMBRES DE CONSISTORI MUNICIPAL s'ADHEREIXIN A AQUESTA REIVINDICACIÓ EN LA SEVA SESSIÓ PLENÀRIA COM A DEMOSTRACIÓ CLARA QUE NO S'OPOSEN A LA VOLUNTAT TAN FERMAMENT EXPRESSADA PEL NOSTRE POBLE".

Signen:

Ramón Casanoves, d'Unió Democràtica de Catalunya.
Esteve Ferrer, del Moviment de Joves Socialistes de Catalunya
Ramón Font, del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Joan Matí Torres, d'Unió Sindical Obrera
Marina Garrel, de Joventuts de Convergència Democràtica de Catalunya
María Forns, de l'Associació Catalana de la Dona

Isidre Pejenaute, del Partit Socialista de Catalunya (congrés)

Antoni Aguilar, del Partit del Treball d'Espanya

Teressa Bassa, de Joventuts Comunistes de Catalunya

J.A. Pérez, de la Confederació Sindical de Comissions Obreres

Oriol Montaña, de la Convergència Democràtica de Catalunya

Joan Roquet, del grup de No-Violents

Salvador Casanova, del grup de No-Alineats

Antoni García i Miquel Blancher, independents

Narcís Civil, d'Esquerra Republicana de Catalunya

Ricard Saurí, Joventuts Musicals

Carles Rovira, de l'Agrupació Excursionista

Antoni Cornellas, del Congrés de Cultura Catalana

Després de lliurar la carta, es va fer una manifestació —de les més grans que s'han vist a Granollers— que va anar cap a Sindicats, i va tornar per la Fonda Europa fins a la Porxada un altre cop. Es varen reunir fins a unes 2.000 persones.

La venda de llibres també va ser una gran festa: a la llibreria Montseny es varen vendre més que altres els següents: "La radio amordazada" de Castelló Rovira; "El final de la guerra" de Luis Romero; "El triángulo de las Bermudas"; el Tangrana, juego de formas chino"; "El Lenguatge, problemes i aspectes d'avui", etc. A la Gralla, "El temps de les cireres" de Montserrat roig, alguns llibres polítics —no masses—, "Si te dicen que caí" de Joan Marsé, etc. A la Carbó: "El Cisne, yo fuí espía de ¡Franco!"; "Rescaten al tirador"; "Alguien voló sobre el nido del cuco"; "Todos los hombres del Presidente", etc. Tot el dia es va vendre i la gent tafanejava continuament entre els títols més nous o els que mai perden l'actualitat.

En definitiva, com ja he dit, Festa Major, d'una llibertat encara no aconseguida del tot, d'un perdre la recança al que ens ha estat prohibit fins ara, i a la voluntat d'un començament esperançat i encoratjador. Ja ens hem convençut de que ningú "porta cua" i que la convivència és només això: convivència i respecte mutu a les idees dels altres.

Donava gust estar allà, oi ?

